

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันพฤหัสบดีที่ ๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘ ของศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ของศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ของศาสนาอิสลาม

ให้พวกเราทั้งหลายพากันเข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ เพราะทุกสิ่งทุกอย่าง
นั้นมันคือเหตุคือปัจจัยมันคือกรรมคือกฎของกรรมและผลของกรรม ความเห็นถูกต้อง
ความเข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง ความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ

ชีวิตของเรามันคือรายรับรายจ่าย ธรรมะคือเป็นมรรคเป็นอริยมรรค เป็นความรู้
คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ เป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญา มันเป็นกรรมเป็นกฎ
ของกรรม เป็นผลของกรรม มันเป็นกระบวนการของเหตุของปัจจัย

พวกเราทั้งหลายนะ ต้องพากันมารู้อริยสัจสี่ คือ มารู้เหตุรู้ปัจจัย จะได้พากัน
ปฏิบัติให้ถูกต้อง ทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์ ไม่ให้ขาดตกบกพร่อง ทำหน้าที่ของเรา
ให้สมบูรณ์ เข้าสู่ความเป็นมนุษย์

มนุษย์คือผู้ที่มีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง เป็นมรรคเป็น
อริยมรรค ทุกคนก็พากันประพฤติพากันปฏิบัติเอง ไม่มีใครปฏิบัติแทนกันได้

ให้พากันตั้งใจตั้งเจตนา พากันมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ มีปิติมีสุขมี
เอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ ให้รู้จักรายรับรายจ่าย เพื่อจะให้ความสมดุลทั้ง
กายวาจาใจกิริยามารยาททั้งอาชีพต้องให้สมดุล ไม่ให้ขาดดุล เราทั้งหลายจะได้
บริโภคทุกอย่างด้วยปัญญา เราจะได้บริโภคทางตาหูจมูกลิ้นกายใจด้วยปัญญา

ในตัวของเราเองมันมีภพภูมิ ๓๑ ภพภูมิเหมือนที่กล่าวมาเมื่อวาน มันมี ๓๑ ภพ
ภูมิ ให้เราเข้าใจ เราจะได้เอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิต ชีวิตของเราถึงจะเป็น
ศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญา ก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ ก้าวไปด้วยศีลด้วยสมาธิด้วย
ปัญญา

เราทั้งหลายให้พากันรู้ว่าเราเกิดมาเพื่อมาสร้างบารมีให้กับตัวเอง บารมี ๑๐ ทศ
๒๐ ทศ ๓๐ ทศ เรามาสร้างบารมีให้กับตัวเอง ทุกชาติทุกศาสนาก็มีหลักการอัน
เดียวกันนี้แหละ เพราะความถูกต้องมันเป็นสากล ไม่มีแบ่งแยกว่าเป็นพุทธ คริสต์
อิสลาม พราหมณ์ ฮินดู ซิกข์ ไม่แบ่งแยก ต่างแต่ชื่อเฉย ๆ ความหมายคืออันเดียวกัน

เราทั้งหลายต้องพากันมาบริโภคสิ่งต่าง ๆ ด้วยปัญญา มันก็เป็นธรรมชาติ เรามี
ตาถึงมีรูป เรามีหูมันถึงมีเสียง มีจมูกถึงมีกลิ่น มีลิ้นถึงมีรส มีกายมันถึงมีสัมผัส เรามี
ใจก็มีจิตมีวาระจิต ให้เราเข้าใจ เราทั้งหลายจะได้รู้ความจริง รู้ริยสัจสี่ เราจะได้ไป
ตามสิ่งแวดล้อม เราจะได้รู้จักเหตุภายนอกเหตุภายใน เราจะได้รู้เรื่องราวทั้ง ๔ ชั้น
ทั้ง ๕ आयตนะ ทั้ง ๖ ข้างในก็ ๖ ข้างนอกก็ ๖ มันเป็น ๑๒ นะ

วันหนึ่งคืนหนึ่งมนุษย์เราต้องเข้าใจอย่างนี้ เมื่อเข้าใจแล้วก็พากันเข้าสู่
ภาคประพฤติภาคปฏิบัติ ต้องมีหลักการมีอุดมการณ์อุดมธรรม เราทั้งหลายถึงจะได้
เป็นมนุษย์ เราทั้งหลายถึงจะได้ข้าราชการนักการเมือง เป็นประชาชน เป็นประชากร
ของโลก เราจะได้มีศีลมีธรรม มีธรรมบุญมีรัฐธรรมบุญ

วันหนึ่งคืนหนึ่งเราต้องเอาพระธรรมเอาพระวินัย เอาธรรมนำชีวิต ทำหน้าที่
ของเราให้สมบูรณ์ทั้งกายทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีพ เราจะไปประมาทไม่ได้
ไปหลงไปเพลิดเพลินไม่ได้

เราต้องรู้เข้าใจว่าสิ่งทั้งหลายทั้งปวงมันเป็นข้อสอบมันเป็นโจทย์ เราต้องตอบ
ด้วยรู้เข้าใจ ว่าสิ่งนี้มันเกิดขึ้น ตั้งอยู่ แล้วก็ดับไป มันเป็นเหตุเป็นปัจจัย ไม่ใช่เราเลย
ไม่ใช่คนอื่นเลย มันเป็นเพียงเหตุเพียงปัจจัย เรียกว่าก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ
ก้าวไปด้วยศีลด้วยสมาธิด้วยปัญญา

เราจะได้บริโภคทุกอย่างด้วยปัญญา ปัญญาบริสุทธิ์คุณ ไม่ใช่ปัญญาที่เป็นตัว
เป็นตนนะ เป็นปัญญาบริสุทธิ์คุณ การเรียนหนังสือของเราก็จะมีความสุข
เราเรียนเพื่อความรู้ความเข้าใจ ไม่ได้เรียนเพื่อจะเอาเพื่อจะมีเพื่อจะเป็น การทำงาน
ของเราก็จะมีความสุข ไม่ได้ทำงานเพื่อจะเอาจะมีจะเป็น กายวาจาภิรียมารยาท
อาชีพเพื่อเป็นธรรมะ ทั้งทางวัตถุทางวิทยาศาสตร์ก็ก้าวไปอย่างดี ทางจิตใจก็ก้าวไป
ด้วยอย่างดี คำว่าดีในที่นี้ก็ประกอบด้วยปัญญา เป็นปัญญาบริสุทธิ์คุณ

เราทั้งหลายต้องพากันเข้าใจ พากันเข้าใจนะ ถ้าไม่เข้าใจมันไม่ได้ ถ้าไม่เข้าใจ
มันก็จะ เป็นนิติบุคคลตัวตน ตัวตนนั้นแหละพวกเราทั้งหลายรู้ว่ามันไม่ใช่ตัวตน

นั่นแหละเค้าเรียกทุจริต ใครเอาตัวตนถือว่าทุจริตทั้งนั้น ใครมีตัวตนมากก็ทุจริตมาก ใครมีตัวตนน้อยก็ทุจริตน้อย ไม่มีใครยกเว้นทั้งนั้น ให้รู้เข้าใจ

เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง.ของประเทศไทยนี้แหละ ตัวตนมากรับไม่ไหวก็พังทลายเหมือนตึก สตง.

ทำไมตึก สตง.มันพังทลาย... เพราะมันโก่งกินมากเกินไปทุจริตมากเกินไป

ตึกอื่น ๆ ที่อยู่ใประมณทลในเมืองหลวงมันก็มีมาก สูงกว่าใหญ่กว่ามันไม่พังทลายเพราะเค้าโก่งกินน้อย ให้เข้าใจ

ตัวตนนี้มันทลายให้รู้เข้าใจ เราทั้งหลายอย่าเอาความสุขจากความหลง เราต้องเข้าใจ พุดถึงเรื่องรูปก็ไม่จบ กลิ่นก็ไม่จบ โผฏฐัพพะธรรมารมณ์ เพราะอันนี้ มันยังมีอยู่ประจำโลก

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายต้องเน้นมาที่ตัวเรานี้แหละ

เหมือนพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าก็เน้นที่พระพุทธเจ้า พระเยซูก็เน้นที่พระเยซู พระอัลเลาะห์ ก็เน้นที่พระอัลเลาะห์ ทุกคนต้องเน้นมาที่ตัวเอง ให้เข้าใจ การประพฤติ การปฏิบัติของใครของมัน ให้เข้าใจอย่างนี้

ถ้าเราเอาธรรมนำชีวิต ทุกอย่างมันก็จะไม่มีปัญหา เพราะปัญหาอยู่ที่เรามีความเห็นไม่ถูกต้อง เข้าใจไม่ถูกต้อง ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ชีวิตของเรามันเลยมีปัญห เพราะปัญหานั้นไม่อยู่ที่สิ่งอื่น มันไม่ได้อยู่ที่คนอื่น อยู่ที่ตัวของเราเอง

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านส่งสาวกที่เป็นพระอรหันต์ชีณาสพ ไปเผยแผ่ เมื่อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ใหม่ ๆ ท่านให้ไปทางละรูป

ไม่ให้ไปหลายรูป เมื่อยกเลิกตัวตนทุกอย่างไม่มีปัญหา ให้เข้าใจ เพราะทุกอย่างนั้นมันจะเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม ไม่ใช่ยกเลิกสิ่งที่ถูกต้อง ถ้ายกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้องมันจะขลังศักดิ์สิทธิ์นะ กายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพนั่นจะเป็นการยกเลิกภัยอันตรายทั้งปวงทั้งปวง

ชีวิตที่เอาธรรมนำชีวิตมันถึงเป็นสิ่งที่งดงาม งดงามทางกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพนั่นเป็นของงดงามเป็นของสง่างาม มันมีแต่ความสุขมีแต่ปิติมีแต่เอ็กคิตา

พวกเราทั้งหลายพากันรู้เข้าใจ อย่าไปเอาความหลงเป็นที่ตั้ง เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันไม่สวยไม่งามไม่สง่างาม

พวกเราทั้งหลายอย่าพากันไปประดับประดาตกแต่งศัลยกรรมมันก็ไม่งามหรอก เพราะความงามอยู่ที่เราเอาธรรมนำชีวิต ยกเลิกตัวตน เพราะยกเลิกตัวตนอยู่ที่ไหนก็มีแต่ความสุขความไม่มีทุกข์ มันจะเอาสิ่งต่าง ๆ เป็นโจทย์เป็นข้อสอบตอบด้วยความรู้ความเข้าใจ มันจะเป็นบารมี ๑๐ ทศ ๒๐ ทศ ๓๐ ทศ มันจะเป็นการประพาศการปฏิบัติในตัวในปัจจุบันเลย

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจพากันแน่นมาที่ตัวเรา เราทั้งหลายต้องเอาความถูกต้องกลับคืนมา เดียวนี้เราเสียความถูกต้องไปด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ เหมือนเราเสียพระนิพพานบ้านของเราหรือพระนิพพานบ้านที่แท้จริง เสียบริสุทธิ์คุณนะ

เสียบริสุทธิ์คุณทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพ มันเป็นความเสียหาย มันเป็นการพังทลาย มันเป็นความไม่สวยสดงดงาม มันไม่สมบูรณ์ด้วยวิตามินเกลือแร่แร่ธาตุต่าง ๆ มันเสียหาย เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ

พากันเอาความสงบกลับคืนมา เอาปัญญากลับคืนมา เอาเอกราชกลับคืนมา ด้วยความรู้ความเข้าใจ ชีวิตของเราจะได้เป็นเอกัคคตาเป็นหนึ่ง เป็นความสมัคสมาน สามัคคีกันระหว่างกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีวะที่เป็นธรรม เป็นปัจจุบันธรรม เป็นธรรมนุญ ชีวิตเราคือธรรมนุญ ปกครองคนอื่นเค้าเรียกว่ารัฐธรรมนุญ

เราทั้งหลายถึงจะได้เป็นข้าราชการนักรการเมือง ทุกวันนี้เราไม่ได้เป็นข้าราชการ นักรการเมือง เค้าแต่งตั้งให้เป็นแต่เราไม่ได้เป็น มันเป็นแต่ภายนอก แต่กายวาจา กิริยามารยาทตลอดทั้งอาชีวะไม่ได้เป็น มันเป็นนิติบุคคลตัวตน

ชีวิตที่เรามองเห็นทางตาหูจมูกลิ้นกายใจมันถึงพังทลายเหมือนตึก สตง. ให้เรา รู้ เข้าใจ ชีวิตของเราแน่จะต้องเข้าใจ มันเป็นการประพาสการปฏิบัติ

วันหนึ่งคืนหนึ่งเราพักผ่อนให้เพียงพอ มนุษย์เราทั้งหลายต้องพากันนอนพักผ่อน ๖-๘ ชั่วโมงนะ ที่เราเป็นฆราวาสไม่ได้บวชเราต้องนอนพักผ่อน ๖-๘ ชั่วโมง คำว่าฆราวาสก็นับเอาตั้งแต่พระราชามหากษัตริย์ ประธานาธิบดี ข้าราชการ นักรการเมืองพ่อค้าประชาชนที่ไม่ได้ถือเพศนักบวชเค้าเรียกฆราวาส ฆราวาสก็ต้องเอา ธรรมนำชีวิต พัฒนาทางกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีวะต้องเอาธรรมนำชีวิต เราถึงเรียกว่าฆราวาสก็ต้องปฏิบัติธรรม

วันหนึ่งคืนหนึ่งมันก็ต้องมี ๒๔ ชั่วโมงแบ่งเป็นกลางวัน ๑๒ ชั่วโมง กลางคืน ๑๒ ชั่วโมง เวลากลางวันเป็นเวลาพักผ่อน เวลากลางวันเป็นเวลาทำงานให้รู้เข้าใจ โลกหมุนรอบตัวเอง หมุนรอบดวงอาทิตย์ มันเป็นความพอดี คิดดูแล้วมันเป็น ความพอดี อันหนึ่งเป็นความสงบอันหนึ่งเป็นปัญญา อันหนึ่งพักผ่อน อันหนึ่งก็ทำงาน มันเป็นความพอดี มันลงตัวกันพอดี มันเป็นความสมบูรณ์

ที่โลกหมุนรอบตัวเองหมุนรอบดวงอาทิตย์มันเป็นความพอดี

วันหนึ่งคืนหนึ่งเราถึงนอนพักผ่อน ๖-๘ ชั่วโมง สำหรับฆราวาส เพราะฆราวาสเรามีการมีงานเอเยะ ไหนต้องเลี้ยงดูตัวเอง เลี้ยงดูญาติพี่น้องวงศ์ตระกูลทำธุรกิจหน้าที่การงาน มีภาระเยอะต้องเสียภาษีอากร บำรุงพระศาสนา เพราะสิ่งของที่หมู่มวลมนุษย์ได้รับความสะดวกสบายทุกอย่าง สิ่งต้องบริโภคทุกอย่างมันได้มาจากภาษีอากรของเราทุกคน ใครอยู่ในโลก หายใจอยู่ในโลก อยู่ประเทศไหนก็ต้องเสียภาษีอากร เพราะการซื้อขายแลกเปลี่ยนมันหักภาษีอากรไปในตัว ให้รู้เข้าใจภาษีเท่านั้นเท่านั้นเพื่อบริหารประเทศ บริหารข้าราชการนักการเมือง เราต้องรู้เข้าใจ

เราทั้งหลายถึงพากันปฏิบัติถูกต้อง เราไม่รู้ไม่เข้าใจเราก็ไม่รู้ว่าจะเงินเดือนของเรานี้ได้มาอย่างไร ได้มาจากภาษีอากรทั้งนั้น

เราทั้งหลายนี่ถึงต้องทำหน้าที่ให้สมคุณ ให้สมคุณทั้งรายรับรายจ่ายทั้งกายวาจา กิริยามารยาทอาชีพอันต้องให้สมคุณต้องมีปิตีมีสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติปฏิบัติ ถ้าอย่างนั้นตำแหน่งเราที่เราได้รับการแต่งตั้งมันจะไม่สมบูรณ์ เรารู้เข้าใจต้องทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์ ชีวิตของเราต้องเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรมเป็นตัวเป็นตนไม่ได้ มันต้องเป็นธรรมเป็นสภาวะธรรม เป็นประภัสสรแห่งธรรมะ

ที่มันแล้วก็แล้วไปนะ เรามาร่วมรวมกันเป็นทีมเวิร์คเพื่อมาทำความรู้ความเข้าใจแห่งความเป็นมนุษย์ มนุษย์เราต้องเอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิต ไม่ใช่เอาตัวตนนำชีวิต เราทั้งหลายถึงจะได้เป็นข้าราชการนักการเมือง เป็นนักบวชณะเป็นทั้งกายทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีพอันเป็นบริสุทธิ์คุณ

ให้พากันรู้เข้าใจ เราต้องพักผ่อนให้เพียงพอ อย่าไปคอร์รัปชันเวลานอน

เราทุกคนคอร์รัปชันเวลานอนนะ เพราะไปเพลิดเพลลินกับสิ่งต่าง ๆ
ยิ่งพัฒนาวิทยาศาสตร์มันมีสิ่งที่น่าสนใจน่าเพลิดเพลลิน เราต้องรู้เข้าใจ

เราต้องคอนโทรลตัวเองให้ได้ คอนโทรลเวลาให้อยู่ไม่มีข้อแม้ใด ๆ ทั้งสิ้น
ถ้ามีข้อแม้ใด ๆ ทั้งสิ้นแสดงว่าเรามีนิติบุคคลตัวตน เราหลงไปตามสิ่งแวดล้อม
เราควบคุมคอนโทรลตัวเองไม่ได้ เราทั้งหลายไม่มีความสงบไม่มีปัญญา ไม่มีปัญญา
ไม่มีความสงบ เราทั้งหลายพากันทำได้ปฏิบัติได้ให้รู้เข้าใจ

รู้มัย คนที่เป็นคนบ้าคนสมองพิการมันทำไม่ได้ เค้ถึงไม่เอาเรื่องกับคนบ้า
คนพิการ ทางส่วนราชการก็ไม่เอาเรื่องเอาราว ทางศาสนาก็ไม่เอาเรื่องเอาราว
กับคนบ้าเพราะสมองมันเสียแล้ว

เราต้องรู้เข้าใจ เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันก็มีเชื่อบ้านะ ตัวตนนั้นแหละ
คือเชื่อของคนบ้าให้เรารู้เข้าใจ เราต้องเอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิต
เราจะหยุดดีเอ็นเอแห่งความเป็นเชื่อบ้า เพื่อรายรับรายจ่ายเพื่อให้ปฏิบัติ
มันติดต่อดูต่อเนื่องกันให้สมบูรณ์นะ ปฏิปทานี้ต้องติดต่อดูเนื่องด้วยความรู้
ความเข้าใจ เข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติ

ปฏิปทานี้มันเป็นเหมือนกระแสน้ำกระแสไฟกระแสลมมันเป็นอย่างนั้นนะ

เมื่อเรารู้เข้าใจเราจะไม่ได้ไปตามสิ่งแวดล้อมเอาความรู้ความเข้าใจไปปฏิบัติ
เป็นปฏิปทา

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกเราทั้งหลายว่า ให้รู้เข้าใจเหมือนไก่ฟักไข่ ไก่ฟักไข่ใช้เวลา ๓ อาทิตย์นั้นมันถึงออกมาเป็นไก่น้อย ไก่ตัวเล็ก ๆ จะฟักด้วยแม่ของไก่ ฟักด้วยไฟฟ้าก็ใช้เวลา ๓ อาทิตย์ ตามหลักเหตุผลตามหลักวิทยาศาสตร์ ทำอะไรติดต่อกันต่อเนื่องมันจะเป็นกระบวนการ เป็นปฏิจสมุปบาท เป็นเหตุเป็นปัจจัย เพราะสิ่งนี้มีสิ่งต่อไปมันถึงมี ชีวิตนี้ก็จะก้าวไปด้วยความเข้าใจ เรียกว่าก้าวไปด้วยศีล ด้วยสมาธิด้วยปัญญา ให้เราเข้าใจตามหลักเหตุผลตามหลักวิทยาศาสตร์ ทำอะไรติดต่อกัน ๓ อาทิตย์ มันจะทำให้เปลี่ยนไป

เราทั้งหลายถึงต้องเอาความถูกต้องนำชีวิต ต้องโฟกัสในปัจจุบันให้ดี ๆ ให้ได้ เพราะอดีตก็มารวมที่ปัจจุบัน อนาคตก็คือปัจจุบันนี้แหละ พื้นฐานของอนาคตอยู่ที่ปัจจุบัน การประพบัติการปฏิบัติถึงอยู่ที่ปัจจุบัน ปัจจุบันถึงเป็นวาระแห่งชาติ

ให้เราเข้าใจนะ เป็นวาระแห่งชาติทั้งกายทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีพ ให้รู้การประพบัติการปฏิบัติ เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ จะได้เอาศีลมาทำงาน เอาสมาธิมาทำงาน เอาปัญญามาทำงาน เน้นปัจจุบันนี้แหละ พวกเขามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพบัติการปฏิบัติ

ถึงสิ่งภายนอกมันจะอรรอยทั้งทางตาหูจมูกลิ้นกายใจ ก็ช่างมัน เราต้องรู้เข้าใจ เราต้องก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ เราต้องรู้ใจทฤษฎีรู้ข้อสอบตอบด้วยความรู้ ความเข้าใจ เรามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในกาประพบัติการปฏิบัติ ไม่เป็นไร ไม่มีปัญหา ถ้าเราเอาธรรม เอาธรรมนุญ เอารัฐธรรมนุญ เอาพระธรรมพระวินัย เป็นหลัก เป็นหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม ต้องก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ

ถ้าไม่อย่างนั้นมันไม่ได้ถึงเราจะเป็นคนเก่งคนฉลาดมันก็ไม่ได้ เพราะมันเป็น
ความพอเพียงเพียงพอมัน เป็นความพอดี

ต้องคิดดูดี ๆ นะ คำว่าตัดสมอง แพทย์ผู้เชี่ยวชาญที่ผ่าตัดสมองเค้าต้องใช้
ปัญญากับความสงบ ความสงบกับปัญญา เพราะสมองของมนุษย์มันมีเส้นประสาท
เยอะ ถ้าไม่สงบไม่มีปัญญา มันไม่ได้ มันต้องใช้ความสงบใช้ปัญญา การพัฒนา
เราก็ต้องเอาศีลเอาสมาธิเอาปัญญามารวมกัน สมัครสมานสามัคคีกัน ให้เป็นศีล
เป็นสมาธิเป็นปัญญา ให้เข้าใจเน้นที่ปัจจุบันนี้แหละ

เราคิดดูดี ๆ นะ ผู้ที่ไม่ได้เรียนไม่ได้ศึกษาก็เอาปัจจุบันนี้แหละ ผู้ที่เรียนศึกษา
ก็เอาปัจจุบันนี้แหละ ปัจจุบันเป็นสิ่งที่สำคัญ ปัจจุบันเป็นวาระแห่งชาติ
ในการประพาสการปฏิบัติ ให้เราเข้าใจ เราจะได้เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ

เราคิดดูดี ๆ พวกที่ผ่าหัวใจผ่าโรคหัวใจก็เหมือนกัน เพราะหัวใจเป็นศูนย์ใหญ่
ส่งโลหิตให้กับส่วนร่างกายสรีระของร่างกาย มันต้องมีความสงบมีปัญญา

เราคิดดูดี ๆ นะ เข้มแข็ง ๆ รู้ก็ยังเล็กอีกนะ กว่าจะแห่รู้เข้มด้วยด้ายให้สำเร็จได้
ก็ต้องอาศัยปัญญาอาศัยความนิ่ง เราทั้งหลายต้องโฟกัสเข้าถึงปัจจุบัน เข้าถึงความ
พอเพียงเพียงพอ ให้รู้เข้าใจ ความสงบกับปัญญาถึงเป็นพร้อมกัน ถ้าอย่างนั้น
ผู้มีปัญญามากก็แก้ปัญหไม่ได้ ผู้ไม่มีปัญญาไม่รู้ไม่เข้าใจก็แก้ปัญหไม่ได้

เราต้องรู้เข้าใจรู้ความจริงรู้ริยสัจสี่ เราทั้งหลายจะไปข้ามศีล ข้ามสมาธิ
ข้ามความถูกต้องไปไม่ได้ มันจะมีปัญญาแล้วก็พากันไปสร้างปัญหาด้วยความไม่รู้
ไม่เข้าใจ เพราะปัญญานั้นเป็นนิติบุคคลตัวตน เราต้องเอาปัญญามาประพาสปฏิบัติ

เพื่อให้เป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญา เป็นความสมัคสมานสามัคคีกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มันจะแยกกันไม่ได้ ให้รู้เข้าใจ

เหมือนกับคนใดคนหนึ่งนะ ตั้งแต่เป็นเด็กอย่างนี้ก็เป็นทุกข์ ทำไมไม่เป็นเด็กก็เป็นทุกข์ เป็นทุกข์เพราะเป็นตัวเป็นตน ทำไมไม่เป็นคนหนุ่มสาวก็เป็นทุกข์ เป็นทุกข์เพราะเป็นตัวเป็นตน เป็นคนแก่ก็เป็นทุกข์ เพราะทุกคนก็เป็นทุกข์ทั้งนั้น เพราะเป็นตัวเป็นตน ให้รู้เข้าใจ เราจะได้เอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต เพราะความถูกต้องคือธรรมะมันไม่ใช่เราไม่ใช่คนอื่น

เราทั้งหลายอย่ามีความสำคัญมั่นหมายว่าเป็นเราเป็นเค้า อย่ามีความสำคัญมั่นหมายว่าเป็นผู้หญิงเป็นผู้ชาย เป็นหนุ่มเป็นสาวเป็นคนแก่คนเฒ่าคนชรา เป็นคนดีกว่าเค้า เก่งกว่าเค้า ฉลาดกว่าเค้า มีเพาเวอร์มากกว่าเค้า รวยกว่าเค้า หรือเสมอกับเพื่อน หรือว่าสูงกว่าเขา อันนี้ไม่ได้ เราอย่ามีเขามีเรา ต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้มีความสงบมีปัญญา มีปัญญามีความสงบ

เราทั้งหลายต้องพากันโฟกัสเข้ามาหาศีลหาสมาธิหาปัญญา ต้องเห็นความสำคัญในปัจจุบัน เราอย่าไปมองข้ามกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีวะ ต้องเน้นบริสุทธิ์คุณ ให้รู้เข้าใจ เราอย่าไปมองข้าม

เราต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อจะได้ลงรายละเอียดในการประพฤติการปฏิบัติ ถ้าเรามองข้ามแล้วมันจะทิ้งธรรมทิ้งปัจจุบันธรรม มีปัญญามากมันก็จะไม่สงบ เพราะเรามีความบกพร่องในมรรคในอริยมรรค เราบกพร่องทางกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีวะ เรามีความบกพร่องเราไม่ได้เข้าถึงบริสุทธิ์คุณทั้งกายทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีวะ เราถึงมีปัญหา

เราทั้งหลายต้องรู้จักปัญหา เรามารู้เข้าใจ ความรู้ความเข้าใจนี้ไม่ใช่ความจำนะ เราเรียนหนังสือ หนังสือมากมายกอง กองใหญ่ยิ่งกว่าภูเขาหัวใจของการเรียน หนังสืออยู่ที่ความรู้ความเข้าใจ เราค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ก็เพื่อความรู้ความเข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจมันไม่ได้

เหมือนหมอคั่วผ้าตัดเก่ง ๆ ผ้าตัดสมองผ้าตัดหัวใจคนไข้ไปเอกซเรย์อะไร มาจากที่อื่นเอามาให้ณะ เค้ไม่เอานะ เพราะเค้ต้องเอกซเรย์ใหม่ เอาปัจจุบันนี้แหละ เราต้องเข้าใจอย่างนี้ ความเข้าใจมันเป็นอย่างนั้น

เหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าส่งพระอรหันต์ชีณาสพไปเผยแผ่ พระอรหันต์ชีณาสพเค้เข้าใจเรื่องกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพ เข้าใจว่าเรายกเลิก ตัวตนทุกอย่างไม่มีปัญญา เรามีความรู้ความเข้าใจ

การที่เรามารวมกัน มารู้กันอย่างนี้แหละ เหมือนกับที่เราไปเรียนหนังสือนี้แหละ เมื่ออ่านออกเขียนได้เข้าใจ ก็ปฏิบัติอยู่ทุกหนทุกแห่งด้วยความรู้ความเข้าใจ ความรู้ความเข้าใจนี้มันจะเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรมมันจะเป็นของใหม่ของสด เพราะยกเลิกนิติบุคคลตัวตนมันจะเป็นของใหม่ของสดนะ ต้องรู้เข้าใจเรื่องของใหม่ ของเก่า ความรู้ความเข้าใจมันจะเป็นของใหม่ของสดมันจะเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม

เหมือนนางวิสาขากำลังให้อาหารเสริฟอาหารแก่พ่อของสามีพระมาบิณฑบาต พอเห็นหน้านางวิสาขากำลังเสริฟอาหารให้อาหารแก่พ่อสามี พ่อแม่สามีก็ไม่เข้าใจ เรื่องของใหม่ของเก่า บริโณคนิติบุคคลตัวตน บริโณคความหลงอยู่ เห็นพระมา ภิกขาจารบิณฑบาตก็ไม่ได้เป็นผู้ให้ไม่ได้เป็นผู้เสียสละ

นางวิสาขาทิ้งพูดกับพระว่าเชิญท่านไปรับบิณฑบาตที่อื่นเถิด เพราะของพ่อสามี
ดิฉันนี้เค้าบริโภคของเก่าอยู่ เค้าไม่ให้ทานไม่เสียสละเค้าบริโภคของเก่า คำว่าของเก่า
หมายถึงขยะหมายถึงอจุจาระปัสสาวะความหมายอย่างนี้แหละ

พ่อสามีของนางวิสาขากोरธเลย กอรธเป็นพินเป็นไฟเลย ถึงว่าตัวเองบริโภค
ของเก่านี้มันอาหารดี ๆ นะ อร่อยนะ ยังสด ๆ เลย ไม่ใช่ของเก่า พ่อสามีถึงกับไล่
ให้นางวิสาขาออกจากบ้าน

นางวิสาขาก่อนที่จะเอานางวิสาขามาเป็นลูกสะใภ้ล่ะก็มีลายลักษณ์อักษร
ของญาติวงศ์ตระกูล ถ้าจะจากไปก็ต้องให้เป็นกิจจะลักษณะถึงจะถูกต้อง
ถึงจะเป็นธรรม เป็นความยุติธรรมนะ ก็เชิญผู้หลักผู้ใหญ่ของทั้งสองฝ่ายมาพูดคุยกัน

นางวิสาขาก็บอกว่าที่ว่าบริโภคของเก่า หมายถึงพ่อปู่เป็นผู้บำเพ็ญบุญกุศล
ถึงได้มีเหตุมีปัจจัยมีความสุข เพราะมีเหตุมีปัจจัยแห่งเป็นบุญเป็นกุศล เมื่อมีเหตุ
มีปัจจัยแห่งบุญกุศลแต่ตั้งอยู่ความประมาทความเพลิดเพลिन ไม่รู้จักธรรม ไม่รู้จัก
ปัจจุบันธรรม ไม่เสียสละ การไม่เสียสละนั้นคือการบริโภคนิติบุคคลตัวตน
คือการบริโภคของเก่า บริโภคความหลงบริโภคขยะ

นางวิสาขามหาอุบาสิกพูดให้พ่อสามีเข้าใจว่าตัวเองนั้นแหละคือของเก่า
มันไม่ใช่ธรรมไม่ใช่ปัจจุบันธรรม ปัจจุบันมันต้องเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม หาใช้นิติ
บุคคลตัวตน เราเข้าใจ พ่อปู่เข้าใจว่าตัวตนนั้นคือของเก่า คือสิ่งที่ปฏิกุล ตัวตนนะ

ที่หลวงตามหาบัวท่านบอกว่าท่านตรัสว่า ต้องเอาธรรมนำชีวิต เอาความถูกต้อง
นำชีวิตเอาความบริสุทธิ์คุณนำชีวิต ทั้งกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพ ต้องยกเลิกสิ่งที่ไม่
ถูกต้อง ต้องมีศีลมีธรรมมีคุณธรรม เพราะตัวนั้นคือความไม่ถูกต้อง ตัวนั้นแหละ

มันคือของเก่าของเน่าของเสียของเหม็นของปฏิกูล มันเหม็นไม่ใช่ธรรมดาเนะ
มันเหม็นหลายแดนโลกธาตุ เหม็นสามแดนโลกธาตุ ตัวตนมันเหม็นนะ

เราต้องรู้เข้าใจ เราต้องมีสติมีปัญญา เราจะได้เอาความหลงนำชีวิต
ไม่เอาความมกมายนำชีวิต ความหลงเค้าเรียกไสยศาสตร์ ไสยศาสตร์เค้าเรียกว่าสายมู
สายหลง สายกินของเก่าบริโภคของเก่า

ที่เราได้ยินเค้าพูดในสังคมว่าสายมูสายไสยศาสตร์ มันก็คือเอาตัวตนนำชีวิต
เอาความหลงนำชีวิต เค้าเรียกว่ามันเป็นสายมูไสยศาสตร์ ต้องเข้าใจอย่าเอาความหลง
นำชีวิต ต้องเอาบริสุทธิ์คุณนำชีวิต มีปิติมีความสุขมีเอ็กคิตตาในกาประพฤติ
การปฏิบัติ

เราทั้งหลายทุกคนทำได้ปฏิบัติได้จะเป็นพุทธคริสต์อิสลามเป็นพราหมณ์ฮินดูซิกข์
ก็ทำได้ปฏิบัติได้ เพราะความเป็นพระมันมีอยู่กับเราทุก ๆ คนไม่มีใครยกเว้น
ที่ว่ายกเว้นคนบ้า ยกเว้นผู้ที่ไม่เข้าใจ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันเป็นนิตบุคคลตัวตน
ตัวตนนั่นแหละบริโภคของเก่าบริโภคความหลง

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้เอาตัวตนเป็นที่ตั้งเป็นความหลงเปีย
อบายอบายภูมิ อบายภูมิ ภูมิ ๓๑ ภพภูมิ หัวใจตกต่ำ หัวใจตกสู่อบายมุขอบายภูมิ
อบายมุขอบายภูมิทางพระศาสนาทุกศาสนาเค้ามายกเลิกอบายมุขอบายภูมิ
มายกเลิกความไม่ถูกต้อง ความไม่ถูกต้องมันจะระเบิดความถูกต้องไปในตัว
เค้าเรียกว่าตัวมันเองนี่ระเบิด มันระเบิดตัวของมันเอง เค้าเรียกว่าทำความเสียหาย
ให้ทางกายวาจาภิรียมารยาทไม่สมดุลกัน มันไม่สมดุลกัน มันขาดดุลารับร่ายจ่าย

เราต้องรู้เข้าใจว่าชีวิตของเราคือรายรับรายจ่ายเราจะได้หยุดความไม่ถูกต้อง ถ้าอย่างนั้นเราจะไปแก้ไขตั้งแต่ภายนอก เราไม่ได้แก้ไขกายวาจาภิรียมารยาท ที่เป็นธรรม เป็นธรรมนุญเลย

หัวใจของเรา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกว่าเราต้องสร้างบารมี ความดีที่ประกอบด้วยปัญญา พวกเขามีปิตีมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติ การปฏิบัติ เข้าถึงพระนิพพานตั้งแต่ปัจจุบันนี้แหละ พระนิพพานอย่าไปรอเมื่อตายไปแล้ว ต้องเข้าถึงพระนิพพานตั้งแต่ปัจจุบันนี้แหละ พระนิพพานอย่าไปรอเมื่อตายไปแล้ว ต้องเข้าพระนิพพานตั้งแต่ปัจจุบัน เพราะในปัจจุบันยังไม่ได้สัมผัสพระนิพพาน เลยเอาความหลงนำชีวิต เมื่อตายแล้วจะเข้าถึงพระนิพพานได้อย่างไร เพราะคนเรา ไม่มีใครถึงอนาคตได้ ชีวิตของเรามันก็จะเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม ทำดีก็ไปในทางที่ดี ทำชั่วก็ไปในทางที่ชั่ว กายวาจาภิรียมารยาทมันจะหมุนไปตามความเข้าใจผิด ความเข้าใจถูก

เราต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ ใจของเราจะได้หยุดบ่อนคาสิโน เอาตัวตนเป็นที่ตั้งหัวใจของเราเก็เป็นบ่อนคาสิโน

เราต้องรู้เข้าใจ อย่าไปคิดแบบมีนิติบุคคลตัวตน อย่าไปคิดแบบผู้บริโภค ความหลง ผู้บริโภคตัวตน ผู้บริโภคของเก่า ให้เราเข้าใจ เราไม่เข้าใจก็เห็นประเทศ สิงคโปร์เค้ารวยเพราะเค้าตั้งบ่อน มาเก๊าเค้ารวยเพราะเค้าตั้งบ่อนคาสิโน

รู้เข้าใจว่าประเทศสิงคโปร์ตั้งอยู่ในพื้นที่เล็ก ๆ ยังไม่เท่ากับอำเภอหนึ่งของเมืองไทย ไม่มีที่ทำมาหากิน เค้าตั้งบ่อนคาสิโนก็สามารถที่จะรวยได้ เพราะคน

ในโลกนี้มีชีวิตจมอยู่กับความหลงงมงาย ถ้าเราตั้งบ่อนคาสีโน เราสามารถจะรวยทาง
วัตถุได้ ความคิดอย่างนี้มันเป็นความคิดที่บ่อนทำลายความถูกต้อง

ให้เข้าใจนะ เป็นการที่ระเบิดความตีระเบิดความถูกต้อง เป็นความคิดเห็นผิด
เข้าใจผิดนะ

พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ พระศาสนาเค้ามายกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้องเรียกว่า
มายกเลิกอบายมุขอบายภูมิ เรียกว่ามายกเลิกบ่อนคาสีโน เราทั้งหลายให้พากันเข้าใจ
มีสติมีปัญญาทุกอย่างมันยกเลิกตัวตน

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าส่งสาวกออกไปบอกประชาชนให้เอาธรรม
นำชีวิตอย่าเอาตัวตนนำชีวิต เอาตัวตนนำชีวิตทุกอย่างก็แก้ปัญหไม่ได้ มันมีแต่
สร้างปัญหา เราต้องเข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ

ขออนุโมทนากับท่านทั้งหลายนะ ท่านทั้งหลายเป็นทั้งคนดีคนมีปัญญา
เป็นคนมีปัญญาเป็นคนดี เราต้องเอาธรรมนำชีวิต ธรรมนำชีวิตเพราะชีวิตของเรา
เป็นชีวิตที่ประเสริฐมากเป็นชีวิตที่เพอร์เฟคมาก เราต้องเอาความถูกต้องนำชีวิต

เหมือนท่านพุทธทาสภิกขุเป็นคนดีคนมีปัญญาเป็นผู้เอาธรรม ธรรมนำ
รัฐธรรมนำชีวิตด้วยความรู้ความเข้าใจทางวิทยาศาสตร์และทางจิตใจไปพร้อม ๆ กัน
เราจะเป็นมนุษย์ได้เพราะมีความเห็นถูกต้องเข้าใจถูกต้องปฏิบัติถูกต้องเป็นมนุษย์ได้
เพราะมีสัมมาทิฐิมีปัญญา ทั้งกายวาจาภิรียมารยาทอาชีวะด้วยข้อวัตรข้อปฏิบัติ
ไม่ใช่ไม่มีเหตุไม่มีผล ต้องมีผลมีผล เราต้องก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ เราจะเป็น
มนุษย์ได้เพราะใจของเรามีปัญญา ใจมีปัญญาเค้าเรียกว่าใจสูง

เป็นมนุษย์ เป็นได้ เพราะใจสูง เหมือนหนึ่งยุง มีดี ที่แววชน
 ถ้าใจต่ำ เป็นได้ แต่เพียงคน ย่อมเสียที่ ที่ตน ได้เกิดมา
 ใจสะอาด ใจสว่าง ใจสงบ ถ้ามีครบ ควรเรียก มนุสสา
 เพราะทำถูก พุทถูก ทุกเวลา เปรมปรีดา คั่นวัน สุขสันต์จริง
 ใจสกปรก มีดมัว และร้อนรุ่ม ใครมีเข้า ควรเรียก ว่าผีสิง
 เพราะพุดผิด ทำผิด จิตประวิง แต่ในสิ่ง นำตัว กลัวอบาย
 คิดดูเถิด ถ้าใคร ไม่อยากตก จงรีบยก ใจตน รีบชวนขวย
 ให้ใจสูง เสียได้ ก่อนตัวตาย ก็สมหมาย ที่เกิดมา อย่าเชื่อน เอย ฯ

ใจสูงหมายถึงใจไม่ตกต่ำ ยกเลิกอบายมุขอบายภูมิ เอาธรรมบุญนำชีวิต มีปิติ
 มีความสุขมีเอาก็คคตาในการประพฤติการปฏิบัติ อย่าไปตั้งอยู่ในความประมาท
 ความหลงความเพลินด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจมันเสียเวลา ที่องค์สมเด็จพระสัมมา
 สัมพุทธเจ้าท่านบอกพวกเราทั้งหลายว่า ปัจจุบันเป็นวาระแห่งชาติในการประพฤติ
 การปฏิบัติ ทั้งกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพ ท่านทั้งหลายจงยังความไม่ประมาท
 ให้ถึงพร้อมเถิด นี่เป็นพระวาจาขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก่อนที่จะเสด็จ
 ดับขันธสู่มหาปรินิพพาน

ให้ระลึกถึงพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าระลึกถึงพระธรรมคำสั่งสอน
ขององค์หลวงปู่มั่น ภูริทัตโตเพื่อเป็นหลักการเป็นอุดมการณ์อุดมธรรม

ความไม่ยั่งยืน เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่และแน่นอน

ความยิ่งใหญ่ คือความไม่ยั่งยืน

ชีวิตที่ยิ่งใหญ่ คือชีวิตที่อยู่ด้วยทาน ศีล เมตตา และกตัญญู

ชีวิตที่มีความดี อาจมิใช่ความยิ่งใหญ่ แต่ชีวิตที่ยิ่งใหญ่ ต้องอาศัยคุณธรรมความ
ดีเท่านั้น

การบรรยายพระธรรมคำสั่งสอนของพระศาสนาในเช้าวันที่ ๒ พฤษภาคม
ก็สมควรแก่เวลาในการบรรยายขอสมมติยุติการบรรยายไว้เพียงเท่านี้

เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้
